

# Kapuzárás a szegedi építőtáborokban

Két szegedi építőtábor is zárta kapuit tegnap, pénteken. Az utolsó turnusokban részt vevő diákok így a hétvégét már otthonukban tölthetik. Mind a két táborba a KISZ KB felhívására érkeztek a középiskolai tanulók, hogy segítsenek a termelésben, emellett a város nevezetességeivel ismerkedhettek és barátkozhattak egymással.

A munkájukkal több millió forintnyi termelési értéket előállító lányoknak és fiúknak ipari vállalatok biztosítottak munkahelyet, szállást, továbbá gondoskodtak színes, változatos programról. Több alkalommal ellátogattak az építőtáborokba, a megye és a város párt- és állami vezetői is.

A CSOMIÉP közreműködésével szervezett szakmai építőtáborban, a Tolbuhin sugárúton négy turnusban összesen közel 300 diák dolgozott. Szállást a 600-as szakmunkásképző iskola kolégiájában kaptak. Munkahelyük a szó szoros értelmében a szomszédban volt; a 624-es számú szakmunkásképző iskola készülő új épületének munkálataiban segítettek. A teljesítményüket talán még a felnőtt munkások elé is példaként lehetne állítani, hiszen jóval többet

nyújtottak annál, mint amennyit a vállalat követelt tőlük. Ez jól látható az épülettömb állapotán is. Helyükre kerültek a gipsz válaszfalak és a nyílászáró szerkezetek. A betonozásban is jól haladtak a dolgozó fiatalok.

A tegnapi táborzáró ünnepségen részt vett Papdi József, a megyei pártbizottság titkára, Berta István, a városi pártbizottság titkára, Vastagh Györgyi, a KISZ Szeged városi bizottságának titkára és Domján András, a CSOMIÉP műszaki igazgatóhelyettese is. Az utolsó kétnapos turnus résztvevőinek munkáját Maszong Miklós táborvezető értékelte, majd jutalmakat adott át a legkiválóbban dolgozó brigádoknak.

Ezt követően Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese szövegezte a diákokhoz. Elmondta, hogy a táborozás nem hiába számít szakmai gyakorlatnak, a szakmunkásképző iskolákból érkezett tanulók valóban értékes gyakorlati tapasztalatokat szereztek az itt töltött két hét alatt.

A diákok még tegnap délután vonatra szállhattak. S úgy, ahogyan az eddigi turnusok befejezése után, a szakmunkástanulók Csongrád

megyébe, a gimnazisták és a középiskolások pedig Hajdú-Bihar megyébe tértek haza, csak a turnus legkiválóbb brigádját vette útját a Venczei-tóhoz, ahol — a többi építőtáborban első helyezést elért brigádokhoz hasonlóan — jutalmul újabb táborozáson vehetnek részt.

A Szegedi Konzervgyár az idén először készített elő szállást és munkahelyet az építőtáborosoknak. A gyár KISZ-esei a táborozók szabad idejének érdekes és változatos eltöltéséhez is igyekeztek minden lehetőséget megadni. A Borsod-Abaúj-Zemplén megyéből ideutazó mintegy 400 lány és fiú az újszegedi Vedres István Kollégiumban lakhatott, onnan különautóbusz vitte őket az üzembe. Naponta két műszakban is segítettek a gyár idénymunkájában. Vagonszármára csomagolták a zöldborsót és készítették elő a sárgabarackot a konzervgyártáshoz. Ők is jóval túlterjesztették az előírt normát, s a legkiválóbbakat a gyártól, a KISZ-től meg is kapták a méltó jutalmat. A tegnapi táborzáró ünnepségen jelen volt Novákné Halász Anna, a KISZ városi bizottságának első titkára is. Köszönetet mondott a turnus résztvevőinek a jó munkáért.

# Kereskedelem, fejlesztési célok

## A kisteleki „Egység ÁFÉSZ” tevékenységéről

A szegedi járásban a kisteleki Egység ÁFÉSZ több község és nagy tanyavilág lakosságának ellátására gondoskodik, kezdve az élelmiszertől a ruházattól, a vegyes iparcikkekig, a vendéglátásig, a felvásárlástól a mezőgazdasági termelést szolgáló áruk és tüzelőanyagok, tápok és takarmányok folyamatos biztosításáig stb.

Gazdaság- és kereskedelem-, áruforgalom-, üzem- és munkaszervezési, fejlesztési célkitűzések, az esztendő első felében elért eredmények nagyon is lemelegítik a vállalatot. Erről beszélgettünk Tóth Istvánnal, a kisteleki Egység ÁFÉSZ pártalapszervezetének titkárával.

— Tervünk, cselekvési programunk, kereskedelmi politikánk a lakosság ellátásának további javítására épült, eddigi eredményeink megtartására, sőt azok fokozására — mondotta. — Az alapvető élelmiszerekből biztosítjuk az igényeknek megfelelő ellátást, ugyanígy ruházati árukból, különös tekintettel az olcsóbb árfelelőkre, vegyes iparcikkekkel.

Vendéglátásunkban törekszünk az ételforgalom növelésére, a diákétkészítés továbbfejlesztésére, a kulturált kiszolgálásra. Felvásárlásunkat termelési szerződéssel biztosítjuk zöldségfélékre, gyümölcsökre. Ez összefügg azzal, hogy segítjük a háztáji és a kisegítő gazdaságokat szaktanáccsal. Másféle áruinkat a megyei nagykereskedelmi vállalatoktól, másrészt helyben, szükség szerint más megyékből szerezzük be a folyamatos ellátás érdekében.

— Tevékenységükre hogyan hatottak az új gazdasági szabályozók? Eltek-e az ösztönzésre serkentő lehetőségekkel?

— Visszatekintve az esztendő első felére, az a megállapításunk, hogy a tervezéskor nem tudtuk kellően felmérni még a változások hatásait. Jó jel viszont, gazdasági mutatóink bizonyítják, hogy a forgalom emelkedés-

vel a költségek nem növekedtek. Ez a tény kedvezően hatott eddig a nyereség emelkedésére.

A járási párt-vegrhajtóbizottság legutóbbi ülésén az Önök, a párt- és a gazdasági vezetőség munkáját értékelték. Jól szerepeltek ezen a fórumon?

— Úgy vélem, hogy igen. Beszámoltunk eredményeinkről, amelyek pozitívák és problémáinkról, nehézségeinkről is. A lakosság jobb ellátása érdekében törekedtünk az áruk biztosítására szerződésekkel. A szükséges árualapnak ez mintegy 70 százalékát fedezi. Ennek ellenére sajnos előfordult, hogy több szállítónk a megrendelt árut nem juttatta el időben és teljes egészében. Elég gyakori jelenség még az árukapcsolás, kurrens és elfekvő készletek párosítására. Erre a magatartásra nekünk nincs szükségünk, gondolom, másoknak sincs. A szilárd árualap biztosítására együttműködési szerződést kötöttünk a kézműparral, a kábelgyárral, ipari szövetkezetekkel, tésszekkel.

Mit tükröznek felvásárlásaik? — A gyümölcsök felvásárlásában van elmaradásunk. Ennek oka a kedvezőtlen időjárás miatt kiesett termés, másrészt a ZÖLDERT árképző politikája, amely nem eléggé ösztönző a termelésre. Ennek elemzése és vizsgálata felsőbb szervek dolga. Ezzel szemben ipari tevékenységünk vágóhidunk dolgozóinak munkáját dicséri. Juh- és borsmalac-vágásaink mennyiségi emelkedésével javítottuk körzetünk lakosságának ellátását, sőt e tekintetben segítünk a megye városainak ellátásában is. Üzem- és munkaszervezésben elért eredményeink: a megnövekedett feladatokat a velünk azonos nagyságú szövetkezetekhez viszonyítva kisebb létszámmal oldjuk meg. Ezt megelőzte egy kísérleti időszak 1979. második felében. Ez sikerrel járt és 1980. január elsejétől kezdve alkalmazzuk munka- és üzemszervezésben az új és a már bevált technikát.

A kisteleki Egység ÁFÉSZ-ben a termelési mutatók a múlt év hasonló időszakához viszonyítva jelentősen javultak. Számokban kifejezve ezt: 1979. első felében 6 millió 42 ezer, ez év első felében 8 millió 201 ezer forint a nyereség. Ezt tovább lehet növelni a második felében, élve a reális lehetőségekkel.

Kistelek nagyközség városi fejlesztésében nagy a szerepe az Egység ÁFÉSZ-nek. Ezt bizonyítja két nagy beruházása. Korszerűsítési vághídját, amelynek munkálatai az idén befejeződnek, ugyanakkor kempingmotelt épít saját erőből és állami támogatással. E beruházás összege több mint 23 millió forint. A befejezési határidő ez év decembere.

L. F.

# Eltemették Vass Istvánnét

Családtagok, barátok, harcostársak és tisztelők sokasága, országgyűlési képviselők és tisztviselők kísérték utolsó útjára pénteken Budapesten, a Mező Imre úti temetőben Vass Istvánnét, az Országgyűlés nyugalmazott elnökét, országgyűlési képviselőt. A vörös drapériával borított, koszorúkkal övezett ravatalnál — ahol a 65 éves korában elhunyt Vass Istvánné kitüntetését bíborpárnán helyezték a koporsó elé — díszőrséget, álltak a párt és állami élet képviselői, egykori munkatársak.

A gyászszertartáson a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a Magyar Népköztársaság Országgyűlése nevében Péter János, az Országgyűlés alelnöke mondott búcsúbeszédet. Meltáta Vass Istvánné egyszerű életét, útját, amely a budafoki szobafestő-mázoló munkás otthonából indult és a szocialista Magyarország egyik kivételesen sikeres asszony-

# Az intenzív gazdasági fejlődés hajtóerői

## Bognár József akadémikus nyilatkozata

— A magyar gazdaságban — a többi európai szocialista ország gazdaságához hasonlóan — kimerültek az intenzív növekedés hajtóerői. Intenzív növekedésre van szükség, amelynek előmozdítóit azonban gyökeresen különböztetik a korábbi időszak ösztönző tényezőitől: véleményem szerint az intenzív fejlődés hajtóerői közül a struktúraváltás, a racionalizálás, az innováció és a külkereskedelem a legjelentősebbek, — mondotta Bognár József akadémikus, a Világgazdasági Kutató Intézet igazgatója, összegezve új gazdaságpolitikai stratégiánk kialakítását elemző nemrég megjelent tanulmányának főbb gondolatait.

A szocialista gazdaság intenzív növekedésének hajtóerőjét új ipari munkahelyek létesítése, a beruházások szorgalmazása jelentette. Az ily módon elért termelési, termelési- és jövedelmi többletek lehetőséget adtak a fejlődésre, a felhalmozásra és az életszínvonal emelésére. E többletek annak ellenére jelentkeztek, hogy a munkaerő kvalifikálan vagy gyengén képzett, a felhasznált technika pedig világszinten nem — kevés kivételtől eltekintve — közepes színvonalú volt. Az intenzív fejlődési típus ki-elégítő működésének velejá- roja volt az olcsó energia és nyersanyag, valamint a viszonylag egyszerű igényekkel jelentkező belső piac. Az intenzív növekedés azonban nem folytatható: a foglalkoztatottak létszáma már nem emelhető lényegesen, az olcsó energia és a nyersanyag korszaka is évtizedekre véget ért. A külső világgal kialakult gazdasági kapcsolataink mennyiségükben, arányukban és minőségükben igen lényegessé váltak, s ezzel egyidőben került magasra a belső piac mércéje is.

A struktúraváltás ma: a gazdasági erőforrásokat — az élő munkától a tőkén át, a tudományos kutatásig — a korszerűbb, a jövedelmezőbb és a versenyképesebb ágazatokba csoportosítjuk át. Ez együtt jár azzal, hogy az elmaradó, alacsony jövedelmezőségű és a piaci feltételek teljesítésére képtelen termelési tevékenységet, illetve termékfajtákat előállítását meg kell szüntetni.

A mai energia- és nyersanyaghelyzetben, illetve ár- és értékviszonyok mellett különleges jelentősége van a struktúrában és a termék-szerkezetben rejlő takarékos-sági lehetőségeknek, mert ez a versenyképesség egyik döntő tényezője lesz. Gazdasági, irányítási és ösztönzési rendszerünket oly módon kell kialakítani, hogy az időben — gyorsan — megvalósuló struktúra- és termékváltás a gazdaság normális ritmusában jöjjön létre.

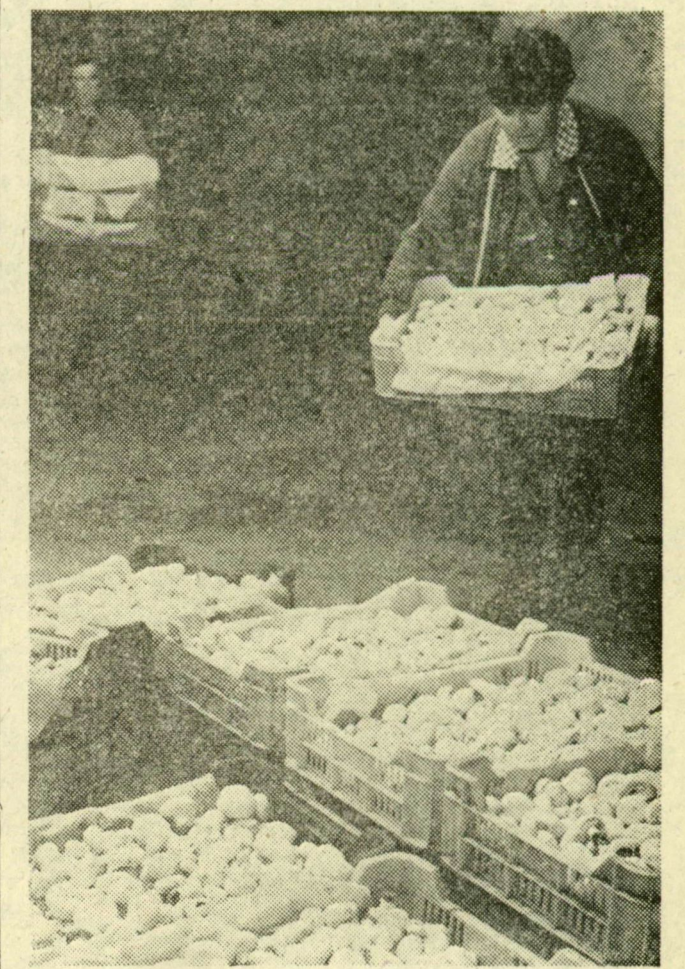
— Nagy jelentősége van gazdaságunk jövőbeni fejlődésében a racionalizálásnak. Nyilvánvaló, hogy szűkben levő gazdasági tényezővel, mint például a munkaerővel sokkal ésszerűbben, körültekintőbben kell gazdálkodni. A gazdasági tevékenység megszervezésének módjai és egymáshoz való kapcsolódásai szintén az elmúlt időszak maradványai: ezért különösen a szervezeti átalakításokat — felesleges láncszemeket, túlszervezett és túlbiztosított megoldási módszereket, és kapcsolódásokat, párhuzamosságokat — kell nagy gondalal és körültekintéssel felülvizsgálni. Nemcsak arról van szó, hogy változtatlan vagy alig módosuló folyamatokat kisebb létszámmal szükséges ellátni, hanem elsősorban átrendezésről és ennek megfelelően új szervezeti-vezetési elvek és módszerek érvényesítéséről.

Új innovációs politika kialakítása is szükséges. A gazdaságpolitika és tudománypolitika, a gazdaság-szervezés és a tudomány-szervezés és a korábbi időszakban intézményi és működési rendszerünkben annyira elkülönült egymástól, hogy még az összekötő mechanizmusok sem épültek ki. Napjainkban új helyzet alakult ki a világban is. Amíg mi befagyott struktúráink toldozgatásával foltozgatásról voltunk elfoglalva, addig a világban — túlnyomóan a gazdasági, gyakran a piaci hatalomra alapozva — hatalmas anyagi és szellemi tömörülések jöttek létre, korlátlan információs hálózattal, számítógéppel és központokkal.

Nyilvánvaló, hogy a társadalom gazdasági, anyagi szükségleteiből kiindulva nem célszerű korlátozott anyagi és szellemi erőforrásainkat a legnagyobb anyagi felkészültséget kívánó, és a legtöbb információt igénylő területekre koncentrálni. Ésszerűbbnek tűnik, ha ilyen ágazatokban általában adaptációra rendezkedünk be, és a találmányok továbbfejlesztésére törekszünk. Természetesen e politikát ki kell egészíteni a tudomány és a gyakorlat, a termelés közötti összekötő mechanizmusok teljesebb kiépítésével. Nem elhanyagolható körülmény az sem, hogy az információ napjainkban effektív gazdasági érték; különösen azok kezében, akik ezt hasznosítani képesek akár a gyakorlatban, akár a kutatásban. Közvetlen gazdasági érték. Nyomatékosan hangsúlyoznám, hogy a nálunk eddig elhanyagolt piaci információk, prognózisok, szervezeti történések, legalább olyan fontosak, mint a technikai változásokról és törekvésekről szóló tájékoztatások.

Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy exportorientált és a világgal összekapcsolt gazdaságpolitika esetén sokkal több információra van szükség és ezekkel az adatokkal sokkal tágabb körnek kell rendelkeznie, mint eddig.

— Az intenzív fejlődési típus hajtóerői közé tartozik a külgazdasági tevékenység is. Az intenzív periódustól eltérően ugyanis ebben a fázisban a külgazdaság segíti a magasabb technikai színvonal elérését, az itthon művelt gazdasági tevékenységek erőteljes szelektálását a gazdaságosság alapján, s azt, hogy megközelítsük a világpiacon értelembe vett versenyképességet és jövedelmezőséget. A külgazdasági tevékenység funkcióinak ilyen értelmű átalakítása teljes összhangban van a század- vég, a következő évtizedek gazdasági szükségleteivel és fejlődési irányával. (MTI)



A Duna Tsz budatétényi gombapincében évente megközelítőleg hárommillió kilogramm gombát termesztenek. A termelés egész éven keresztül folyamatos, és szállítanak belőle az ország különböző részeibe is. Termésüknek mintegy tizenöt százalékát exportálják